

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3795/2540

บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เกียรตินาคิน จำกัด(โจทก์) นายสมปอง พร้อมเจริญ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 694, ป.พ.พ. มาตรา 1754

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ค้าประกันซึ่งรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม มิใช่เป็นลูกหนี้ร่วมในสัญญาของลูกหนี้เพียงแต่ไม่อาจยกข้อต่อสู้ของผู้ค้าประกันขึ้นต่อสู้เจ้าหนี้เท่านั้น แต่ผู้ค้าประกันย่อมยกข้อต่อสู้ของลูกหนี้ขึ้นต่อสู้เจ้าหนี้ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 694 เมื่อสิทธิเรียกร้องของเจ้าหนี้ต่อกองมรดกของลูกหนี้ขาดอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1754 วรรคสาม แล้วผู้ค้าประกันย่อมยกอายุความขึ้นต่อสู้เจ้าหนี้ได้ เจ้าหนี้มีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากลูกหนี้อันเนื่องมาจากการเลิกสัญญา แต่เมื่อลูกหนี้ถึงแก่ความตาย เจ้าหนี้จะต้องฟ้องร้องทายาทของลูกหนี้ภายใน 1 ปี นับแต่ได้รู้ถึงความตายของลูกหนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1754 วรรคสาม

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2533 นายสมนึก เสวีวัลลภ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์จากโจทก์ในราคา 349,600 บาท โดยมีจำเลยทั้งสองเป็นผู้ค้าประกันยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมหลังทำสัญญา นายสมนึกผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อแก่โจทก์ตั้งแต่วันที่ 3 ซึ่งต้องชำระในวันที่ 15 มกราคม 2534 ต่อมาในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2535 จำเลยที่ 2 นำรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนโจทก์โดยแจ้งว่านายสมนึกถึงแก่ความตายแล้ว สัญญาเช่าซื้อเป็นอันเลิกกันโจทก์นำรถยนต์ออกประมูลขายได้เงินเพียง 160,000 บาท ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 228,932 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์จำเลยทั้งสองให้การว่า โจทก์ฟ้องคดีนี้เกิน 1 ปี นับแต่รู้าลูกหนี้ถึงแก่ความตายฟ้องโจทก์จึงขาดอายุความ ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนโจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2533 นายสมนึกเสวีวัลลภ เข้าซื้อรถยนต์ 1 คัน ยี่ห้อมิตซูบิชิ รุ่นแอล 200 หมายเลขทะเบียน 1 ป - 9853 กรุงเทพมหานคร ราคา 349,600 บาท จากโจทก์ มีจำเลยทั้งสองทำสัญญาค้ำประกันโดยยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม ตามหนังสือค้ำประกันเอกสารหมายเลข จ.5 และ จ.6 นายสมนึกชำระค่าเช่าซื้อแก่โจทก์เพียง 2 งวด เป็นเงิน 14,568 บาท แล้วผิดนัดไม่ชำระต่อมาวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2535 จำเลยที่ 2 นำรถยนต์มาคืนโจทก์แจ้งว่านายสมนึกถึงแก่ความตายแล้ว เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2534 ถือว่าสัญญาเช่าซื้อเลิกกัน โจทก์นำรถยนต์ออกประมูลขายมีผู้เข้าสู้ราคาหลายราย โจทก์ตกลงขายแก่ผู้เสนอราคาสูงสุดในราคา 160,000 บาท โจทก์นำคดีมาฟ้องเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2536 อันเป็นเวลาพ้นกำหนด 1 ปี นับแต่เมื่อโจทก์ได้รู้ถึงความตายของนายสมนึก คดีมีปัญหาตามฎีกาของโจทก์ประการแรกว่า ตามสัญญาค้ำประกันจำเลยทั้งสองยอมรับผิดร่วมกับนายสมนึกอย่างลูกหนี้ร่วม จำเลยทั้งสองจึงไม่อาจยกอายุความของนายสมนึกขึ้นต่อสู้โจทก์ได้ เห็นว่าจำเลยทั้งสองเป็นผู้ค้าประกันซึ่งรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมเท่านั้น หากใช้เป็นลูกหนี้ร่วมในการเป็นคู่สัญญาเช่าซื้อรถยนต์พิพาทไม่ ผู้ค้าประกันจึงเพียงแต่ไม่อาจยกข้อต่อสู้ของผู้ค้าประกันขึ้นต่อสู้เจ้าหนี้เท่านั้น แต่ผู้ค้าประกันยอม

ยกข้อต่อสู้ของลูกหนี้ขึ้นต่อสู้เจ้าหนี้ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 694 ดังนี้
เมื่อสิทธิเรียกร้องของโจทก์ต่อกองมรดกของนายสมนึกขาดอายุความตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1754 วรรคสาม แล้ว จำเลยทั้งสองซึ่งเป็นผู้ค้าประกัน
ยอมยกอายุความขึ้นต่อสู้โจทก์ได้ ฎีกาข้อนี้ของโจทก์ฟังไม่ขึ้นคดีมีปัญหาตามฎีกาของโจทก์เป็น
ประการสุดท้ายว่า โจทก์ใช้สิทธิเรียกค่าเสียหายอันเนื่องมาจากการเลิกสัญญา กฎหมายมิได้
บัญญัติอายุความไว้โดยเฉพาะอายุความจึงมีกำหนด 10 ปี เห็นว่า คดีนี้เป็นเรื่องลูกหนี้ถึงแก่
ความตาย โจทก์ผู้เป็นเจ้าหนี้กองมรดกจะต้องฟ้องร้องภายในกำหนด 1 ปี นับแต่ได้รู้ถึงความตาย
ของเจ้ามรดก ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1754 วรรคสาม ฎีกาข้อนี้ของโจทก์
ฟังไม่ขึ้นอีกเช่นกัน"พิพากษายืน

องค์คณะ

สมพล สัตยาอภิธาน · ไพศาล รามชากร · อร่าม หุตางกูร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3795/2540>